

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 mai 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Liliana Catan

Judecători

Ion Guzun

Vladimir Timofti

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de avocații Veaceslav Țurcan și Radu Dumneanu în numele inculpatului, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, în cauza penală în privința lui

*Levița Pavel Ștefan, născut la
08.09.1974, originar din com. Chiperceni, r-nul
Orhei, locuitor în mun. Chișinău, str. Botanica
Veche 43/1, ap. 12,*

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 24.04.2014 - 11.11.2015;

Instanța de apel: 15.12.2015 - 23.02.2016;

Instanța de recurs: 11.04.2016-18.05.2016,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 11 noiembrie 2015, Levița Pavel a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 42 alin. (2, 3, 4), art. 361 alin. (2) lit. b), e) Cod penal la 3 (trei) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Totodată, a fost respinsă ca neîntemeiată cererea avocatului în numele inculpatului depusă în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, privind anularea ordonanței procurorului din 23.01.2014 și 20.02.2014.

2. Pentru a pronunța sentința instanța de fond a stabilit că, Levița Pavel în luna martie 2011, data exactă nefiind stabilită de către organul de urmărire penală, urmărind scopul redobîndirii cetățeniei române, prin ilegalități, manifestate prin confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, avînd date cu caracter personal denaturate, i-a transmis cunoscutului său Corețchi Oleg despre care știa că acesta cunoaște procedura perfectării documentelor necesare pentru redobîndirea cetățeniei române, copia(xerox) actului de identitate care conținea date cu caracter personal pe numele său, adică datele de identificare „Levița Pavel Ștefan,

născut la 08 septembrie 1974” și pe care în același timp, intenționat, l-a instigat de a obține prin confecționare copia autentificată a pașaportului cetățeanului Republicii Moldova pe numele lui Levița Pavel cu conținut fals, astfel organizând săvârșirea acțiunilor infracționale.

În continuare, Corețchi Oleg având aceleași intenții, l-a instigat la aceleași acțiuni pe cunoscutul său Poian Eugeniu, despre care de asemenea știa că acesta cunoaște procedura perfectării actelor în acest sens, deoarece anterior, a prestat asemenea servicii în particular și totodată i-a transmis copia (xerox) actului de identitate, care conținea date cu caracter personal pe numele lui „Levița Pavel Ștefan, născut la 08.09.1974”.

Ulterior, Poian Eugeniu, cu aceleași intenții, l-a instigat la aceleași acțiuni pe cunoscutul său Sorici Petru, despre care de asemenea știa că acesta cunoaște procedura perfectării setului de documente în acest sens și la rândul său are cunoștințe în mediul notarilor și la fel, tot atunci, i-a transmis copia(xerox) actului de identitate care conținea date cu caracter personal pe numele lui „Levița Pavel Ștefan, născut la 08.09.1974”.

Astfel, la 01 aprilie 2011, Sorici Petru având același scop și intenții asemenea complicilor săi sus indicați, personal, benevol și intenționat, s-a prezentat la notarul Rudco Valeriu cu sediul biroului notarial în mun. Chișinău, str. George Coșbuc 13, ap. 2, unde notarul indicat, a autentificat copia pașaportului cu seria 13 și numărul 0301002, pe numele lui Levița Pavel Ștefan, născut la 08.09.1974 cu conținut fals, ea fiind una veridică, în rezultat fiind atins scopul confecționării documentului cu capacitatea de a produce efecte juridice și anume a copiei autentificate a pașaportului cetățeanului Republicii Moldova pe numele lui Levița Pavel, care acordă drepturi și reprezintă document de importanță deosebită.

După autentificare, Sorici Petru i-a transmis lui Poian Eugeniu, iar acesta la rândul său i-a transmis lui Corețchi Oleg această copie autentificată notarial a pașaportului cu seria 13 și numărul 0301002, pe numele lui Levița Pavel Ștefan, cu conținut fals, care ulterior de către Corețchi Oleg a fost transmisă lui Levița Pavel.

În rezultat, în circumstanțe necunoscute, copia autentificată notarial, a pașaportului cu seria 13 și numărul 0301002, cu conținut fals, pe numele lui Levița Pavel Ștefan, a fost prezentată autorităților competente ale României, cu scop de a produce efecte juridice, aceasta, constituind ca parte necesară și componentă a setului de documente necesare pentru redobândirea cetățeniei române, fiind atins și scopul folosirii documentului oficial de o importanță deosebită și care acordă drepturi, confecționat de mai multe persoane.

Potrivit scrisorilor de informare nr.023/16367 din 14.09.2012 și nr.02/2-3 13 din 09.01.2014 parvenite de la Întreprinderea de Stat Centrul Resurselor Informaționale de Stat „Registru” din cadrul Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al Republicii Moldova, pașaportul cu seria 13 și numărul 0301002 a fost eliberat la

26.10.2009 pe numele cetățeanului Badea Roman Andrei.

3. Nefiind de acord cu sentința a declarat apel în termen avocatul, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea apelului a invocat că:

- la pronunțarea sentinței contestate instanța de fond s-a bazat pe sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014, emisă în privința lui Oleg Corețchi, însă reieșind din prevederile art. 401 Cod de procedură penală inculpatul nu intră în categoria persoanelor care pot declara apel împotriva sentinței menționate;

- sentința de condamnare a lui Levița Pavel se bazează pe declarațiile martorilor Corețchi Oleg și Poiană Eugeniu, care însă nu confirmă vina lui în comiterea infracțiunii incriminate, iar materialele cauzei penale nu conțin dovezi despre faptul, cine anume ar fi falsificat copia pașaportului pe numele lui Levița Pavel - Corețchi Oleg, Poiană Eugeniu, Sorici Petru sau o altă persoană neidentificată, iar faptul că pașaportul este pe numele inculpatului nu confirmă că el este vinovat;

- Levița Pavel și Levița Vitalie au fost torturați pe parcursul urmăririi penale fiind impuși anterior să recunoască vina în ceea ce nu au comis, iar torturarea lor a fost constatată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin hotărîrea emisă la 16 decembrie 2008, Levița vs Moldova. Ulterior, la 17 ianuarie 2012, Curtea Europeană a Drepturilor Omului (în continuare „CEDO”) pronunțînd hotărîrea în cauza Levița 2) vs Moldova (cererea nr. 50717/09);

- instanța de fond neîntemeiat nu a constatat nici o circumstanță atenuantă, deși Levița Pavel fiind căsătorit, are trei copii minori la întreținere, este angajat în calitate de director la SRL „VP & OFIR”, avînd grad de invaliditate în urma torturii în poliție. Astfel, instanța de fond nu a apreciat corect probele administrate, prin urmare, condamnarea nu este susținută de probe pertinente și concludente care ar dovedi vinovăția.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016 a fost respins ca nefondat apelul declarat, cu menținerea sentinței fără modificări.

4.1. Instanța de apel ținînd cont de opinia participanților la proces și de prevederile art. 321 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală a dispus examinarea cauzei în lipsa inculpatului, care potrivit informației prezentate de procuror din programul „Acces”, la 09 noiembrie 2015, prin punctul vamal „Aeroportul Internațional Chișinău” a părăsit teritoriul țării (f.d. 78, vol. IV), iar avocatul a prezentat un înscris prin care a confirmat că Levița Pavel cunoaște despre data, ora și locul ședinței și este de acord ca cauza penală să fie examinată în absența acestuia, fiind executată procedura citării legale.

Colegiul penal a precizat că, la pronunțarea sentinței instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt, de drept și just a concluzionat că, anume inculpatul a săvîrșit infracțiunea incriminată. Aceste împrejurări au fost constatate prin totalitatea

de probe acumulate la faza de urmărire penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

Deși inculpatul nu și-a recunoscut vina în comiterea infracțiunii incriminate, aceasta este dovedită prin cumulul de probe cercetate în cadrul ședinței de judecată și anume:

- declarațiile martorilor Corețchi Oleg, Sorici Petru, Poian Eugeniu, Badia Roman, Spînu Elena, Rudco Valeriu;

- informată de la CRIS „Registru”, potrivit căreia pașaportului cetățeanului Republicii Moldova cu seria B0301002 a fost eliberat pe numele lui Badea Roman (f.d. 65, 67, Vol. I);

- actele procesuale privind ridicarea originalului pașaportului cetățeanului Republicii Moldova cu seria B0301002 pe numele lui Badea Roman, care confirmă că asemenea pașaport nu a fost perfectat și eliberat pe numele lui Levița Pavel (f.d. 68-70, 78, Vol. I);

- extras din fișa personală pe numele lui Badea Roman, prin care suplimentar se confirmă că, este deținătorul și posesorul pașaportului cetățeanului Republicii Moldova cu scria B0301002 (f.d. 71-76, vol. I);

- corespondența cu autoritățile române care confirmă că, copia cu conținut fals pe numele lui Levița Pavel a fost prezentată cu scopul redobândirii de către acesta a cetățeniei române (f.d. 97-103, voi. I);

- copiile documentelor pe numele lui Levița Pavel, prezentate de către autoritățile României, prin care se confirmă intenția lui de a redobânde prin falsuri, cetățenia României (f.d.97-115, vol. I);

- copia pașaportului cetățeanului Republicii Moldova cu seria B0301002 cu conținut fals, care a fost autentificat de către notarul Valeriu Rudco, prin care se confirmă confecționarea copiei pașaportului cu conținut fals pe numele lui Levița Pavel (f.d. 100-101, vol. I);

- răspunsul notarului cu copiile anexă a registrului, prin care se confirmă că în registrul notarului a fost înscris serviciul de autentificare notarială a copiei pașaportului cu seria B0301002 pe numele lui Levița Pavel, (f.d. 117, vol. I);

- actele procesuale privind ridicarea registrelor notariale, care suplimentar confirmă că, la 01 aprilie 2011, notarul public Valeriu Rudco a autentificat copia cu conținut fals a pașaportului eu seria B0301002 pe numele lui Levița Pavel (f.d. 118-127, vol. I);

- extras din registrele notariale în care este înscris faptul juridic că, la 01 aprilie 2011 notarul public Valeriu Rudco a autentificat copia pașaportului cu seria B0301002 pe numele lui Levița Pavel (f.d. 128-129, vol. I);

- rapoartele de expertiză grafoscopică în privința lui Poedinoc Ludmila,

Corețchi V., Poian L., Spînu L., Rudco V. și Levința P., prin care a fost elucidat faptul că, nu ei au efectuat semnături în documentele oficiale, ceea ce demonstrează organizarea activității infracționale de către Levința Pavel (f.d. 1-74, vol. II);

- informația de la Poliția de frontieră prin care se confirmă că, la 11 aprilie 2011, Poedinoc Ludmila nu se afla pe teritoriul Republicii Moldova (f.d. 95, 97-98, vol. II);

- ordonanța privind încetarea urmăririi penale cu liberarea de răspundere penală în baza art.55 Cod penal în privința lui Poian Eugen și Sorici Petru, prin care se confirmă constatarea faptului infracțional, precum și rolul fiecăruia dintre participanți (f.d. 106-112, vol. II);

- sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014, pronunțată în privința lui Corețchi Oleg, prin care acesta a fost condamnat în baza art.42 alin.(4,5) art.361 alin.(2) lit. b) și c) din Cod penal, prin care suplimentar se confirmă constatarea faptului infracțional, precum și rolul fiecăruia dintre participanți (f.d. 122-124, vol. II).

Colegiul penal examinând materialul probator, audiind participanții la proces, prin prisma argumentelor expuse în apel, a considerat justă soluția primei instanțe, privind constatarea vinovăției inculpatului, iar pedeapsa fiind una proporțională acțiunilor comise.

În opinia instanței de apel la stabilirea pedepsei inculpatului s-a ținut cont de prevederile art. 61 alin. (1), 75 alin. (1) Cod penal de circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei și anume, de caracterul prejudiciabil al infracțiunii, care face parte din categoria celor mai puțin grave, de persoana inculpatului, anterior fiind condamnat, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării lui, de comportamentul acestuia de pînă și după comiterea infracțiunii.

Colegiul penal a considerat lipsa temeiurilor de achitare a inculpatului, de asemenea și a temeiurilor pentru aplicarea altei categorii de pedeapsă care, va face imposibil atingerea scopului pedepsei penale de corectare și reeducare a inculpatului, cât și de prevenirea comiterii a altor infracțiuni din partea lui și a altor persoane.

5. Împotriva hotărîrilor avocatul Veaceslav Țurcan în numele inculpatului a declarat recurs ordinar invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 8) și 12) Cod de procedură penală, solicitînd casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri de achitare, pe motiv că:

- decizia instanței de apel ca și sentința de condamnare a lui Levința Pavel s-a bazat pe sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014, emisă în privința lui Corețchi Oleg, însă inculpatul nu a participat la examinarea cauzei penale în privința ultimului și prin urmare, nu a fost informat la timp despre sentința emisă, și respectiv, nu a avut posibilitate de a o ataca. Mai mult, reieșind din prevederile art. 401 Cod de procedură penală, Levința Pavel nici nu intră în categoria persoanelor care pot

declara apel împotriva sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 25 martie 2014;

- sentința se bazează pe declarațiile unor martori care confirmă vina lui Levința Pavel în comiterea infracțiunii incriminate, însă instanțele de apel și de fond nu au apreciat, în mod obiectiv, declarațiile lor, cu atât mai mult că, alți martori audiați în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată nu au confirmat nici într-un fel, faptul că Levința Pavel a confecționat, sau a prezentat, sau că el, cel puțin, știa despre falsificarea copiei pașaportului său, informația furnizată de ei neavînd nici o relevanță asupra acestei cauze penale;

- instanțele de fond neîntemeiat nu au reținut nici o circumstanță atenuantă, deși Levința Pavel este căsătorit, are trei copii minori la întreținere, este angajat în calitate de director la SRL „VP & OFIR”, are grad de invaliditate în urma torturii în poliție;

- vina lui Levința Pavel în falsificarea documentului de identitate nu a fost confirmată prin probe pertinente și concludente, iar acțiunile lui de colectare a actelor pentru perfectarea pașaportului român au fost legale și nu constituie elemente ale componenței infracțiunii incriminate, iar prin probele examinate în proces nu a fost stabilită persoana, care a falsificat pașaportul inculpatului.

5.1. Recurs ordinar împotriva hotărîrilor a depus și avocatul Radu Dumneanu în numele inculpatului prin care, invocînd prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului avocatul indică:

- atît în sentința instanței de fond, cît și în decizia instanței de apel s-a menționat expres că calitatea de document oficial a copiei pașaportului, în care au fost introduse datele de identitate ale numitului Levința Pavel, i-a fost atribuită doar în rezultatul autentificării ilegale de către notar a înscrisului respectiv. În așa mod, este evident că, în speța dată era imposibilă obținerea copiei legalizate a pașaportului în care au fost introduse datele de identitate ale numitului Levința Pavel, fără participarea persoanei publice, împuternicite cu dreptul de a desfășura activitatea notarială;

- instanțele de judecată au constatat circumstanțele de fapt ale pricinii, însă este inadmisibilă presupunerea că ar fi existat în realitate un document fals (în calitate de obiect material al infracțiunii), pînă la autentificarea înscrisului respectiv de către notarul Rudco Valeriu. Respectiv, circumstanțele invocate fac evidente concluzia că persoana publică, împuternicită să desfășoare activitatea notarială, autentificînd copia unui act fără a i se prezenta originalul acestuia, a atribuit ilegal calitatea de document oficial unui înscris prin depășirea atribuțiilor de serviciu și comiterea faptei prejudiciabile prevăzute de art.328 Cod penal, fapt care face certă concluzia că acesta a participat la comiterea presupuselor fapte prejudiciabile;

- o copie a unui act în care se conțin date despre identitatea unei persoane, fără a exista în fapt obiectul material, nu poate duce la tragerea la răspundere penală a unei persoane în baza art.361 Cod penal, ori procurorul nu a prezentat careva date, iar din declarațiile martorilor depuse în cadrul cercetării judecătorești reiese că nici nu a existat un astfel de act oficial cu date falsificate;

- instanța de fond și cea de apel au pus la baza soluțiilor ordonanța din 20.03.2015, emisă în privința lui Poian Eugeniu și Sorici Petru, precum și sentința de condamnare a lui Corețchi Oleg, emisă la 25.03.2014, însă acestea nu au fost contestate de părțile în proces, respectiv legalitatea acestora nu a fost verificată de către procurorul ierarhic superior și nici de către instanța de apel sau cea de recurs;

- recurentul a precizat că, instanța de apel era obligată să stabilească corect circumstanțele de fapt ale pricinii și să dispună calificarea corectă a acțiunilor inculpatului, obligație care, potrivit art. 113 alin.(2) Cod penal și art.409 alin.(2) Cod de procedură penală, urmează să fie executată la toate fazele procesului penal din oficiu, fără a fi necesară invocarea acestora de către apelant.

6. Asupra recursului declarat de avocatul Veaceslav Țurcan în numele inculpatului a depus referință procurorul, prin care s-a expus întru respingerea acestuia, deoarece temeiurile invocate au fost obiect de examinare la judecarea cauzei în instanțele de fond și asupra cărora s-au expus argumentat în hotărârile pronunțate, iar decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală fiind legală și întemeiată.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conducîndu-se de prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, conchide că acestea sunt vădit neîntemeiate din următoarele considerente.

În sensul art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, *hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel.*

Astfel, erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărîrea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Instanța de recurs este în drept să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci cînd se constată comiterea unei erori de drept, dar va ține seama de starea de fapt deja constatată prin hotărîrea judecătorească definitivă.

Colegiul penal lecturînd textele recursurilor ordinare reține că, recurenții au indicat ca temeiuri pentru casare pct. 6), 8) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, invocînd motive întru casarea deciziei recurate în susținerea aceluiași inculpat și prin urmare, instanța de recurs se va expune concomitent asupra ambelor recursuri.

Astfel, conform prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Colegiul precizează că avocatul Radu Dumneanu referindu-se la pct. 6 din norma menționată a indicat de fapt că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, însă fără a-și argumenta opinia prin exemplu concret.

După cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la menținerea sentinței instanței de fond, or în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, or, motivarea hotărîrii este un proces de analiză și sinteză a actelor și lucrărilor dosarului care nu presupune în mod necesar expunerea tuturor elementelor de amănunt, atîta timp cît sunt valorificate toate aspectele relevante din punct de vedere probatoriu și sunt menționate componentele obligatorii ale unei motivări a hotărîrii penale, așa cum s-a procedat, de altfel, în cauza de față. Investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, a expus situația de fapt reținută și a concluzionat corect de a menține soluția instanței de fond.

Mai mult ca atît, din materialele dosarului rezultă că instanța de apel la examinarea cauzei a ținut seama în deplină măsură de prevederile art. 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate, le-a verificat minuțios, dîndu-le o apreciere justă prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care coroborate în ansamblu au confirmat vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), (3) și (4), art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decît cea pe care materialul probator o conține.

Astfel, Colegiul menționează că, la judecarea cauzei instanța de apel nu a admis careva eroare gravă de fapt care ar afecta soluția recurată.

Colegiul apreciază ca nefondată și critica avocatului Veaceslav Țurcanu, sub aspectul pct.8) alin.(1) art.427 Cod de procedură penală, în sensul că la caz *nu au fost întrunite elementele infracțiunii incriminate inculpatului*, or *eroarea gravă de fapt*

trebuie înțeleasă în sensul atribuit de legislator în art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală și anume stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor. Eroarea gravă de fapt trebuie să rezulte din situația dosarului, privită ca o stare de fapt.

Sub aspectul situației de „*neîntrunire a elementelor infracțiunii*” se înțeleg acele cazuri când s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul menționează că, temeiul invocat nu și-a găsit confirmarea în cauza supusă examinării. Starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanța de fond și apel, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, relatate și examinate în cuprinsul hotărârii atacate.

De asemenea, Colegiul penal constată, că temeiurile la care se referă autorul recursului nu sunt aplicabile din punctul de vedere al prezentelor erori de drept care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel, iar argumentele invocate nu pot servi temei de desființare a unei hotărâri legale, deoarece instanța de apel a constatat și motivat decizia sa și corect a menținut sentința instanței de fond prin care inculpatul a fost condamnat în baza art. 42 alin. (2), (3) și (4), art. 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal.

Astfel, potrivit doctrinei penale, în sensul art. 361 Cod penal, prin confeccionare, se înțelege crearea sau denaturarea conținutului documentelor oficiale care acordă drepturi sau eliberează de obligații, iar prin deținere se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații și prin folosire se înțelege prezentarea sau aplicarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 361 Cod penal se realizează prin săvârșirea unor acțiuni de confeccionare, deținere sau folosire a documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, iar *latura subiectivă* se manifestă prin vinovăție intenționată, intenție directă, deoarece făptuitorul își înțelege acțiunile de confeccionare, deținere și folosire a documentelor oficiale.

În acest context, în speță, Colegiul reține prezența în acțiunile lui Levința Pavel a *laturii subiective* și *laturii obiective*, deoarece el cu *intenție directă* i-a transmis lui Corețchi Oleg copia actului său de identitate cu scopul de a obține copia autenticată notarial pe numele său cu conținut fals cu seria B și nr. 0301002, însă, cu seria dată a fost obținut documentul oficial pe numele lui *Badea Roman*, fapt confirmat prin scrisorilor de informare nr.023/16367 din 14.09.2012 și nr.02/2-3 13 din 09.01.2014 parvenite de la Întreprinderea de Stat Centrul Resurselor Informaționale de Stat

„Registru” din cadrul Ministerului Tehnologiei Informației și Comunicațiilor al Republicii Moldova (f.d. 65, 67, Vol. I) și prin recipisa anexată la f.d. 78, Vol. I.

Mai mult ca atât, instanța de recurs precizează că instanța de fond corect a pus la baza soluției de condamnare ca probă sentința Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 25.03.2014, prin care Corețchi Oleg recunoscându-și vina a fost condamnat în baza art. 42 alin. (4), (5), 361 alin. (2) lit. b), c) Cod penal, pentru faptul că a contribuit la confecționarea, deținerea și folosirea documentului oficial cu seria B, nr. 0301002, împreună cu Levința Pavel și astfel, fiind dovedită vina inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate prin rechizitoriu și corect calificate acțiunile ultimului, deoarece infracțiunea a fost săvârșită de două persoane. Întru confirmarea vinovăției lui Levința Pavel vin și declarațiile martorilor Corețchi Oleg, Poian Eugeniu și Sorici Petru care combat argumentele inculpatului și a recurenților.

Obiectul material ca element al art. 361 Cod penal, îl reprezintă entitatea materială a documentului oficial, care are o importanță juridică și acordă drepturi, fiind emise de către organele puterii de stat sau de către persoanele cu funcții de răspundere ale acestor organe și prin urmare, copia actului de identitate a cetățeanului RM pe numele lui Levința Pavel, cu seria B, nr. 0301002 (f.d. 100, vol. I), autenticată notarial la 01.04.2011 (f.d. 101, vol. I), precum și copia pașaportului cetățeanului RM pe numele lui Badea Roman, cu seria B, nr. 0301002 (f.d. 70, Vol. I), confirmă prezența obiectului material în acțiunile inculpatului, ceea ce duce la respingerea ca neîntemeiat a motivului invocat de avocatul Radu Dumneanu, precum că circumstanțele de fapt ale cauzei demonstrează lipsa unui document fals.

Infracțiunea prevăzută la art. 361 alin. (1) Cod penal este o infracțiune formală, care se consideră consumată din momentul săvârșirii tuturor sau cel puțin a unei acțiuni indicate în dispoziția articolului.

Rezumînd aceste constatări, Colegiul atestă corectitudinea concluziei instanței de apel, care a examinat prezenta cauză penală fără careva abateri de la normele de procedură și corect a apreciat probele cercetate sub toate aspectele, iar în hotărîrea adoptată a realizat o justă interpretare și aplicare a normelor de procedură penală, decizia adoptată fiind legală, întemeiată și riguros argumentată, faptelor comise de inculpat li s-au dat o încadrare juridică corectă, motivarea soluției fiind bazată pe probele administrate în cadrul procesului penal și verificate în ședința de judecată a instanței de apel și fără comiterea unei careva erori care ar fi afectat soluția.

Prin urmare, Colegiul penal conchide că, argumentele invocate de recurenți nu au suport probatoriu și contravin probelor administrate.

În privința temeiului de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală invocat de către recurenți în ambele recursuri, Colegiul evidențiază că temeiul dat se invocă numai în cazul cînd faptei săvârșite i s-a dat o altă încadrare juridică greșită, pe cînd în cazul supus judecării avocații-recurenți își exprimă

dezacordul cu neîntrunirea elementelor infracțiunilor imputate inculpatului, argument asupra căruia instanța de recurs s-a expus mai sus în prezenta deciziei.

Reieșind din cele enunțate, Colegiul apreciază criticile recurenților ca fiind vădit neîntemeiate, dat fiind că instanța de apel a respectat exigențele prevăzute de art. 414 Cod de procedură penală și a judecat conform legii cauza penală în privința lui Levița Pavel, în fapt și în drept.

În acest context, Colegiul concluzionează că argumentele invocate în recursurile ordinare sunt neîntemeiate, fapt ce permit instanței de recurs să concluzioneze asupra inadmisibilității recursurilor declarate, pe motiv că sunt vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) și alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de avocații Veaceslav Țurcan și Radu Dumneanu în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 februarie 2016, în cauza penală în privința lui Levița Pavel, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată publicată la 16 iunie 2016.

Președinte:

Liliana Catan

Judecători:

Ion Guzun

Vladimir Timofti